

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

22 mars 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 98/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
--------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 98/02	Mål C-600/20: Överklagande ingett den 10 november 2020 av Anne-Marie Klose av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 9 september 2020 i mål T-81/20, Anne-Marie Klose mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	2
2021/C 98/03	Mål C-640/20 P: Överklagande ingett den 23 november 2020 av PV av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 30 januari 2020 i de förenade målen T-786/16 och T-224/18, PV mot kommissionen	2
2021/C 98/04	Mål C-643/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Veszprémi Törvényszék (Ungern) den 30 november 2020 – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft. mot Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2021/C 98/05	Mål C-670/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Ráckevei Járásbíróság (Ungern) den 8 december 2020 – EP és társai mot ERSTE Bank Hungary Zrt.	4
2021/C 98/06	Mål C-673/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal judiciaire d'Auch (Frankrike) den 9 december 2020 – EP mot Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques	5
2021/C 98/07	Mål C-675/20 P: Överklagande ingett den 11 december 2020 av Colin Brown av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 oktober 2020 i mål T-18/19, Brown mot kommissionen	6

2021/C 98/08	Mål C-701/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshofs (Österrike) den 22 december 2020 – Avis Autovermietung Gesellschaft mbH mot Verein für Konsumenteninformation	7
2021/C 98/09	Mål C-718/20 P: Överklagande ingett den 28 december 2020 av Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 15 oktober 2020 i mål T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals mot kommissionen	7
2021/C 98/10	Mål C-14/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la (Italien) den 8 januari 2021 – Sea Watch E.V. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo	9
2021/C 98/11	Mål C-15/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 8 januari 2021 – Sea Watch E.V. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle	11
2021/C 98/12	Mål C-20/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 13 januari 2021 – JW, HD, XS mot LOT Polish Airlines	13
2021/C 98/13	Mål C-31/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 19 januari 2021 – Eurocostruzioni Srl mot Regione Calabria	14
2021/C 98/14	Mål C-34/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 20 januari 2021 – Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium	15
2021/C 98/15	Mål C-35/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 19 januari 2021 – "Konservinvest" OOD/"Bulkons Parvomay" OOD	15
2021/C 98/16	Mål C-42/21 P: Överklagande ingett den 27 januari 2021 av Lietuvos geležinkeliai AB av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 18 november 2020 i mål T-814/17, Lietuvos geležinkeliai mot kommissionen	16
2021/C 98/17	Mål C-46/21 P: Överklagande ingett den 27 januari 2021 av Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 18 november 2020 i mål T-735/18, Aquind/Acer	17
2021/C 98/18	Mål C-60/21: Talan väckt den 1 februari 2021 – Europeiska kommissionen mot konungariket Belgien	18

Tribunalen

2021/C 98/19	Mål T-110/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Kazembe Musonda mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningen över de personer som omfattas av dessa åtgärder – Motiveringsskyldighet – Rätten att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta sökanden och låta denne kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	19
2021/C 98/20	Mål T-111/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Boshab mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Rätt till egendom – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	20
2021/C 98/21	Mål T-113/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Kampete mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	20

2021/C 98/22	Mål T-116/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Kande Mupompa mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Rätt till egendom – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	21
2021/C 98/23	Mål T-118/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Amisi Kumba mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	22
2021/C 98/24	Mål T-119/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Mutondo mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	23
2021/C 98/25	Mål T-120/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Numbi mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	23
2021/C 98/26	Mål T-121/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Ruhorimbere mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	24
2021/C 98/27	Mål T-122/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Ramazani Shadary mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	25
2021/C 98/28	Mål T-123/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Kanyama mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	26

2021/C 98/29	Mål T-124/19: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Ilunga Luyoyo mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)	26
2021/C 98/30	Mål T-258/20: Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Klymenko mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina – Frysning av tillgångar – Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Beslut att låta sökandens namn kvarstå i förteckningen – Rådets skyldighet att kontrollera att beslutet av en myndighet i tredjeland har fattats med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd)	27
2021/C 98/31	Mål T-352/18: Tribunalens beslut av den 4 februari 2021 – Germann Avocats mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Offentlig upphandling av tjänster – Anbudsförfarande – Uppföljningsstudie om fackförbundsmetoder för diskriminering och mångfald – Beslut att förkasta en anbudsgivares anbud – Tilldelningskriterier – Uppenbart att talan i vissa delar helt saknar rättslig grund och i övriga delar inte kan tas upp till prövning)	28
2021/C 98/32	Mål T-35/21: Överklagande ingett den 22 januari 2021 – SFD mot EUIPO – Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION)	28
2021/C 98/33	Mål T-38/21: Talan väckt den 19 januari 2021 – Inivos och Inivos mot kommissionen	29
2021/C 98/34	Mål T-40/21: Talan väckt den 25 januari 2021 – Slovakien mot kommissionen	30
2021/C 98/35	Mål T-50/21: Överklagande ingett den 26 januari 2021 – About You mot EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	31
2021/C 98/36	Mål T-51/21: Överklagande ingett den 26 januari 2021 – About You mot EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	32
2021/C 98/37	Mål T-69/21: Överklagande ingett den 1 februari 2021 – Rotondaro mot EUIPO – Pollini (COLLINI)	33
2021/C 98/38	Mål T-72/21: Talan väckt den 3 februari 2021 – Bowden och Young mot Europol	33
2021/C 98/39	Mål T-74/21: Talan väckt den 5 februari 2021 – Teva Pharmaceutical Industries och Cephalon mot kommissionen	34
2021/C 98/40	Mål T-80/21: Talan väckt den 5 februari 2021 – Cargolux mot kommissionen	35
2021/C 98/41	Mål T-85/21: Talan väckt den 8 februari 2021 – QF mot kommissionen	36
2021/C 98/42	Mål T-602/20: Tribunalens beslut av den 28 januari 2021 – MS mot kommissionen	36

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 98/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 88, 15.3.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 79, 8.3.2021

EUT C 72, 1.3.2021

EUT C 62, 22.2.2021

EUT C 53, 15.2.2021

EUT C 44, 8.2.2021

EUT C 35, 1.2.2021

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 10 november 2020 av Anne-Marie Klose av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 9 september 2020 i mål T-81/20, Anne-Marie Klose mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-600/20)

(2021/C 98/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Klagande:* Anne-Marie Klose (ombud: I. Seher, Rechtsanwältin)*Övrig part i målet:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 11 februari 2021 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina egna rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 23 november 2020 av PV av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 30 januari 2020 i de förenade målen T-786/16 och T-224/18, PV mot kommissionen

(Mål C-640/20 P)

(2021/C 98/03)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Klagande:* PV (ombud: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)*Övrig part i målet:* Europeiska kommissionen**Klagandens yrkanden**

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva domen av den 30 januari 2020 i de förenade målen T-786/16 och T-224/18,
- avgöra förevarande mål samt de förenade målen T-786/16 och T-224/18, enligt artikel 170 i domstolens rättegångsregler, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i mål C-111/20 P samt alla andra kostnader i målen T-786/16, T-224/18, T-224/18 R1 och T-224/18 R2.

Grunder och huvudargument

1. Den första grunden avser en felaktig tolkning av artiklarna 72 och 270 FEUF, artikel 23 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen samt tribunalens bedömning att tjänsteföreskrifterna är den enda rättskällan för att avgöra tvister mellan de anställda och deras institution.
2. Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 4 FEU, artikel 41 i stadgan och artikel 11a i tjänsteföreskrifterna.
3. Den tredje grunden avser åsidosättande av den allmänna rättsprincipen "fraus omnia corrumpit" och artikel 36 i domstolens stadga.
4. Den fjärde grunden avser underkännande av artiklarna 1, 3, 4, 31 och 41 i stadgan samt artikel 1e och 12a i tjänsteföreskrifterna.
5. Den femte grunden avser användningen av "tomma ord", en felaktig tolkning av artikel 59.1 tredje och femte styckena i tjänsteföreskrifterna och åsidosättande av kommissionens interna beslut 92-2004 av den 6 juli 2014.
6. Den sjätte grunden avser avsiktliga fel vid tillämpningen av principen om invändning om att ett åtagande inte fullgjorts inom ramen för ömsesidiga förhållanden.
7. Den sjunde grunden avser åsidosättande av artikel 41 i stadgan, artikel 25 i tjänsteföreskrifterna samt medvetet förtigande i samband med PMO:s (Byrån för löneadministration och individuella ersättningar) bedrägliga förskingring av 21 593,64 euro bestående av obetalda löner.
8. Den åttonde grunden avser förvanskning genom undanhållande av konsekvenserna av att det första disciplinförfarandet CMS 13/087 ogiltigförklarats.
9. Den nionde grunden avser åsidosättande av artikel 15 i stadgan.
10. Den tionde grunden, som åberopas i andra hand, avser åsidosättande genom dömande utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Veszprémi Törvényszék (Ungern) den 30 november 2020 – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft. mot Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-643/20)

(2021/C 98/04)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Veszprémi Törvényszék

Part i det nationella målet

Klagande: ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 90.1 och 90.2 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, ⁽¹⁾ nedan kallat mervärdesskattedirektivet, (med särskilt beaktande av domen i målet Enzo Di Maura (C-246/16) ⁽²⁾ och beslutet i målet Porr Építési Kft. (C-292/19) ⁽³⁾), samt de grundläggande unionsrättsliga principerna om effektivitet och likvärdighet, tolkas så att medlemsstaterna inte får föreskriva att preskriptionstiden för återbetalning av mervärdesskatt för fordringar som är omöjliga att driva in, ska börja löpa före den tidpunkt då det slås fast att den fordran som ligger till grund för den mervärdesskatt som ska återbetalas, är omöjlig att driva in?

- 2) Ska artikel 90.1, 90.2 och 273 i mervärdesskattedirektivet, (med särskilt beaktande av domen i målet Enzo Di Maura (C-246/16) och beslutet i målet Porr Építési Kft. (C-292/19)), samt de grundläggande unionsrättsliga principerna om effektivitet och likvärdighet, [och] principen om mervärdesskattens neutralitet, tolkas så att de utgör hinder för en praxis i en medlemsstat som innebär att det som villkor för att mervärdesskatten ska återbetalas för en fordran som är omöjlig att driva in, förväntas att den beskattningsbara personen dels ska göra denna fordran gällande i likvidationsförfarandet, dels ska vidta andra åtgärder för att driva in fordran?
- 3) Ska artikel 90.1, 90.2 och 273 i mervärdesskattedirektivet, (med särskilt beaktande av domen i målet Enzo Di Maura (C-246/16) och beslutet i målet Porr Építési Kft. (C-292/19)), samt de grundläggande unionsrättsliga principerna om effektivitet och likvärdighet, [och] principen om mervärdesskattens neutralitet, tolkas så att de [utgör hinder] för en praxis i en medlemsstat som innebär att det företag som tillhandahåller tjänsten omedelbart ska avbryta detta tillhandahållande vid utebliven betalning, och, om företaget inte gör det utan fortsätter att tillhandahålla tjänsten, inte får ansöka om återbetalning av mervärdesskatt för fordringar som är omöjliga att driva in, trots att det först vid en senare tidpunkt slås fast att dessa fordringar är omöjliga att driva in?
- 4) Ska artikel 90.1, 90.2 och 273 i mervärdesskattedirektivet och artiklarna 15–17 Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (med särskilt beaktande av domen i målet Enzo Di Maura (C-246/16) och beslutet i målet Porr Építési Kft. (C-292/19)), samt de grundläggande unionsrättsliga principerna om effektivitet och likvärdighet, [och] principen om mervärdesskattens neutralitet, tolkas så att [dessa bestämmelser och principer utgör hinder] för att de myndigheter i en medlemsstat som ansvarar för att se till att lagen följs, efter beslutet i målet Porr Építési Kft utan rättslig grund har infört de villkor som nämns i tolkningsfrågorna 2–4, samtidigt som dessa villkor inte var uppenbara för den beskattningsbara personen innan fordringarna blev omöjliga att driva in?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

⁽²⁾ ECLI: EU:C:2017:887.

⁽³⁾ ECLI: EU:C:2019:901.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Ráckevei Járásbíróság (Ungern) den 8 december 2020 –
EP és társai mot ERSTE Bank Hungary Zrt.**

(Mål C-670/20)

(2021/C 98/05)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Ráckevei Járásbíróság

Parter i det nationella målet

Kärande: EP, TA, FV och TB

Svarande: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Tolkningsfrågor

- 1) Med hänsyn till den tolkning av artikel 4.2 i direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾ som gjorts i domen Andriciu c. m.fl., C-186/16, ⁽²⁾ ska ett avtalsvillkor om valutarisk som endast innehåller en förklaring att gäldenären är ”fullt medveten om de möjliga riskerna med transaktionen och i synnerhet med det faktum att fluktuationer i valutans värde i förhållande till ungerska forint kan både öka och minska kostnaden för att återbetala lånet i forint”, utan att det uttryckligen anges att det är gäldenären ensam som bär hela risken, anses vara klart och begripligt formulerat?

- 2) Uppfyller ett avtalsvillkor som det ovan beskrivna det i domen *Andriciuc m.fl.*, C-186/16, uppställda kravet att konsumenten måste ha möjlighet att, på grundval av ett sådant villkor, kunna bedöma de väsentliga ekonomiska konsekvenser som kan följa med att konsumenten påtar sig valutarisken för sina ekonomiska förpliktelser, med beaktande av att det dokument med rubriken "Information om riskerna i allmänhet med finansiering i utländsk valuta" som konsumenten undertecknade i samband med avtalets ingående i identiska ordalag hänvisar till de gynnsamma eller ogynnsamma effekterna av växelkursförändringar och därmed ger intrycket av att dessa effekter tar ut varandra vid en stabil växelkurs?
- 3) Uppfyller ett avtalsvillkor som det ovan beskrivna det i domen *Andriciuc m.fl.*, C-186/16, uppställda kravet att konsumenten måste ha möjlighet att, på grundval av ett sådant villkor, kunna bedöma de väsentliga ekonomiska konsekvenser som kan följa med detta villkor för konsumentens ekonomiska förpliktelser, när varken avtalet eller informationsdokumentet om valutarisker, vilket undertecknas i samband med att avtalet ingås, uttryckligen eller underförstått anger att den ökade kostnaden för återbetalning kan vara betydande och i själva verket kan nå vilken nivå som helst?
- 4) Med hänsyn till den tolkning av artikel 4.2 i direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal som gjorts i domen *Andriciuc m.fl.*, C-186/16, ska ett avtalsvillkor om valutarisk i vilket det inte uttryckligen anges att det är konsumenten som ensamt bär hela valutarisken anse som klart och begripligt formulerat när det inte uttryckligen följer av övriga villkor i avtalet att den ökade kostnaden för återbetalning kan vara betydande och i själva verket kan nå vilken nivå som helst?
- 5) Är den förklaring som konsumenten lämnar i allmänna ordalag i ett standardvillkor i avtalet tillräcklig i sig för att bedöma huruvida informationen om valutarisken uppfyller det krav som uppställs i domen *Andriciuc m.fl.*, C-186/16, att konsumenten måste ha möjlighet att, på grundval av ett sådant villkor, kunna bedöma de väsentliga ekonomiska konsekvenser som kan följa med att konsumenten påtar sig valutarisken för sina ekonomiska förpliktelser, när det inte finns någon klausul i varken avtalet eller informationsdokumentet som ger stöd för denna slutsats?
- 6) Med beaktande av innehållet i domen *Andriciuc m.fl.*, C-186/16, är den tolkning som gjorts av Kúria (Högsta domstolen, Hungary) enligt vilken "det faktum att svaranden själv lämnade informationen om valutarisken innebär att käranden rimligen borde ha förväntat sig denna risk" förenlig med artikel 4.2 i direktiv 93/13/EEG?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva område 15, volym 12, s. 169).

(²) Dom av den 20 september 2017, *Andriciuc m.fl.*, C-186/16, EU:C:2017:703.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal judiciaire d'Auch (Frankrike) den 9 december 2020 – EP mot Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

(Mål C-673/20)

(2021/C 98/06)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal judiciaire d'Auch

Parter i det nationella målet

Kärande: EP

Svarande: Préfet du Gers, Institut National de la Statistique et des Études Économiques

ytterligare deltagare i rättegången: Maire de Thoux

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen och avtalet om Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen tolkas på så sätt att de upphäver unionsmedborgarskapet för brittiska medborgare som före utgången av övergångsperioden har utövat sin rätt till fri rörlighet och sin rätt att fritt bosätta sig i en annan medlemsstat, särskilt för de personer som bor i en annan medlemsstat sedan mer än 15 år och som omfattas av den brittiska lag som innehåller den så kallade *15 year rule*, vilket således medför att de fullständigt berövas sin rösträtt?
- 2) För det fall att den första frågan ska besvaras jakande, ska artiklarna 2, 3, 10, 12 och 127 i avtalet om utträde, punkt 6 i ingressen till nämnda avtal och artiklarna 18, 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillsammans tolkas så, att de tillåter sådana brittiska medborgare att, utan undantag, få behålla de rättigheter enligt unionsmedborgarskapet som de hade före deras lands utträde ur Europeiska unionen?
- 3) För det fall att den andra frågan ska besvaras nekande, är avtalet om utträde delvis ogiltigt i den mån det kränker de principer som ligger till grund för Europeiska unionens identitet, särskilt artiklarna 18, 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, men även artiklarna 39 och [40] i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och strider avtalet mot proportionalitetsprincipen, i den mån det inte finns någon bestämmelse däri som gör det möjligt för sådana brittiska medborgare att, utan undantag, få behålla dessa rättigheter?
- 4) Är artikel 127.1 b i avtalet om utträde under alla omständigheter delvis ogiltig i den mån den innebär en kränkning av artiklarna 18, 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt artiklarna 39 och 40 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såvitt den förstnämnda artikeln innebär att unionsmedborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet och sin rätt att fritt bosätta sig i Förenade kungariket berövas sin rösträtt och valbarhet i kommunala val i det landet, och – om tribunalen och EU-domstolen tolkar dessa bestämmelser på samma sätt som franska Conseil d'État – ska inte denna kränkning på motsvarande sätt gälla situationen för medborgare i Förenade kungariket som, sedan mer än 15 år tillbaka i tiden, har utövat sin rätt till fri rörlighet och sin rätt att fritt bosätta sig i en annan medlemsstat och som omfattas av den brittiska lag som innehåller den så kallade *15 year rule*, vilket således medför att de fullständigt berövas sin rösträtt?

Överklagande ingett den 11 december 2020 av Colin Brown av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 oktober 2020 i mål T-18/19, Brown mot kommissionen

(Mål C-675/20 P)

(2021/C 98/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Colin Brown (ombud: advokaten I. Van Damme)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den överklagade domen om att inte ogiltigförklara det omtvistade beslutet (!),
- slå fast, på grundval av samtliga uppgifter som tribunalen förfogar över, att det omtvistade beslutet ska ogiltigförklaras och att klagandens rätt till utlandstillägg och ersättning för resekostnader ska återställas med verkan från och med den 1 december 2017 och att de ersättningar som inte betalats mellan den 1 december 2017 och dagen för återupprättande av klagandens rätt ska betalas till klaganden med ränta, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Den första grunden: Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna när den slog fast att denna artikel tillåter eller kräver att tjänstemannen fråntas rätten till utlandstillägg på grund av att han erhållit medborgarskap i anställningslandet, i frånvaro av en ändring av tjänstemannens anställningsort.

Den andra grunden: Tribunalens tillämpning av artikel 4.1 b i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna på klaganden i sin dom, och kommissionen i det angripna beslutet, ger upphov till omotiverad diskriminering.

(¹) Beslut av byrån för administration och betalning av enskilda rättigheter av den 19 mars 2018 om återkallande av klagandens rätt till utlandstillägg och betalning av resekostnader från och med den 1 december 2017.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshofs (Österrike) den 22 december 2020 – Avis Autovermietung Gesellschaft mbH mot Verein für Konsumenteninformation

(Mål C-701/20)

(2021/C 98/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Avis Autovermietung Gesellschaft mbH

Motpart: Verein für Konsumenteninformation

Tolkningsfråga

Utgör bestämmelserna i kapitel VIII, särskilt artikel 80.1 och 80.2 samt artikel 84.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (¹) (nedan kallad dataskyddsförordningen) hinder mot nationella bestämmelser som – vid sidan av ingripandebefogenheterna för de tillsynsmyndigheter som är ansvariga för att övervaka och säkerställa efterlevnaden av förordningen och de möjligheter som registrerade ges att erhålla rättsligt skydd – ger dels konkurrenter, dels enligt nationell rätt bemyndigade sammanslutningar, organ och nämnder befogenhet att, med stöd av förbudet mot otillbörliga affärsmetoder, ett åsidosättande av konsumentskyddslagstiftningen eller förbudet mot att tillämpa allmänna avtalsvillkor som är ogiltiga, väcka talan vid allmän domstol för åsidosättande av dataskyddsförordningen mot den som påstås ha åsidosatt förordningen, oberoende av någon kränkning av enskilda registrerades konkreta rättigheter och utan uppdrag från någon registrerad?

(¹) EUT L 119, 2016, s. 1.

Överklagande ingett den 28 december 2020 av Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 15 oktober 2020 i mål T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals mot kommissionen

(Mål C-718/20 P)

(2021/C 98/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (ombud: K. Adamantopoulos, P. Billiet, advocaat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen i sin helhet,

- bifalla klagandens yrkanden i talan vid tribunalen och ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2018/330 (¹), i den mån den rör klaganden, i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga,
- förplikta motparten att ersätta klagandens rättegångskostnader i överklagandet och vid tribunalen i mål T-307/18,
- I andra hand, har klaganden yrkat att domstolen ska
- hänskjuta ärendet till tribunalen för att den ska pröva någon av klagandens grunder, såsom det anses motiverat av rättegångsförfarandet, och
- fastställa att beslutet om rättegångskostnader ska anstå.

Grunder och huvudargument

Enligt den första grunden gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den drog slutsatsen att kommissionen i god tid har erbjudit att till klagandena i det aktuella fallet lämna ut alla väsentliga omständigheter och överväganden. Om kommissionen hade fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 20.2 och 20.4 i förordning (EU) 2016/1036 (²) ("grundförordningen"), skulle klaganden ha lämnat ett meningsfullt yttrande till kommissionen och det med anledning därav antagna dumpningsbeslutet skulle ha varit gynnsamt för klaganden. Tribunalen missuppfattade även de faktiska omständigheterna när den fann att normalvärdet för klagandens SSSPT-foderrör och SSSPT för borring (SSSPT är sömlösa rör och rör av rostfritt stål) fastställdes med hänvisning till produktkontrollnummer som rapporterats av den indiska tillverkaren.

Enligt den andra grunden innehåller den överklagade domen en felaktig rättstillämpning i den del det anges att lagenligheten av EU-rättsakter som antagits med stöd av artikel 2.7 i grundförordningen inte får prövas mot bakgrund av protokollet om Folkrepubliken Kinas anslutning till WTO. Alternativt innehåller den överklagade domen en felaktig rättstillämpning genom att tribunalen inte angav att artikel 2.7 i grundförordningen utgör ett undantag från artiklarna 2.1–2.6 i den förordningen som endast specifikt kan tillämpas på Kinas import till EU med stöd av bestämmelserna i protokollet om Kinas anslutning till WTO, närmare bestämt bestämmelse 15.1 d, så länge som bestämmelserna i protokollet är i kraft. Kommissionens användning av Indien som jämförbart land i klagandens fall var felaktig enligt såväl EU-lagstiftning som WTOs bestämmelser. Detta tillvägagångssätt ledde till att kommissionen konstaterade en mycket hög dumpningsmarginal för klaganden där det inte skulle ha funnits någon dumpningsmarginal alls om kommissionen istället hade tillämpat bestämmelserna i artiklarna 2.1–2.6 i grundförordningen på klaganden. Dessutom behandlade tribunalen i punkt 154 i den överklagade domen inte alls frågan om felaktiga uppgifter som den indiska producenten lämnade till kommissionen och följaktligen inte heller i senare delar av domen, trots att tribunalen på ett korrekt sätt redogjort för klagandens argument i punkt 150 i den överklagade domen.

Enligt den tredje grunden är tribunalens slutsatser felaktiga vad gäller tillämpningen av artiklarna 2.10 och 2.11 samt 11.9 i grundförordningen, vilka innehåller bestämmelser om skyldigheten för EU-institutionerna att säkerställa, i klagandens fall, en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och klagandens exportpris.

Enligt den fjärde grunden innehåller tribunalens slutsatser flera fall av felaktig rättstillämpning och felaktigt uppfattade faktiska omständigheter. Metoden som antagits av kommissionen för bestämning av koefficienter som ska tillämpas på normalvärdet för klagandens SSSPT av typ C var felaktig, liksom fastställandet av normalvärdet för klagandens SSSPT-foderrör och SSSPT för borring, och garanterade inte ett rättvist normalvärde för klaganden enligt artikel 2 i grundförordningen. Detta ledde till kraftigt uppblåsta dumpningsmarginaler för klaganden. Dessa slutsatser från tribunalen bortser också helt från den praxis som följer av WTOs överklagandeorgan i ärendet EC Fasteners.

Enligt den femte grunden gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning genom att i sina slutsatser om påverkan av prisunderskridandet för klagandens SSSPT inom unionen inkludera de priser på klagandens SSSPT som använts vid tullförfaranden för aktiv förädling.

- (¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/330 av den 5 mars 2018 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 63, 2018, s. 15).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la (Italien) den 8 januari 2021 – Sea Watch E.V. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo

(Mål C-14/21)

(2021/C 98/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i det nationella målet

Klagande: Sea Watch E.V.

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Palermo

Tolkningsfrågor

- A) "Omfattar tillämpningsområdet för direktiv 2009/16/EG (¹) – och får hamnstatskontroll [Port State Control, PSC] i så fall även utföras av – ett fartyg som av flaggstatens klassificeringsorganisation har klassificerats som lastfartyg, men som faktiskt enbart och systematiskt bedriver en icke-kommersiell verksamhet såsom så kallad SAR-verksamhet [search and rescue, sök- och räddningsverksamhet] (nedan kallad SAR-verksamhet) (av den art som bedrivs av SW [den icke-statliga organisationen Sea Watch] och SW4 [fartyget Sea Watch 4] enligt den berörda organisationens stadgar)?"

"Om ... EU-domstolen finner att ... tillämpningsområdet för direktiv 2009/16/EG även omfattar fartyg [som faktiskt inte bedriver någon kommersiell verksamhet], utgör då direktivet, såsom det tolkats ovan, hinder för en nationell lagstiftning, särskilt artikel 3 i [lagstiftningsdekret] nr 53/2011 som har införlivat artikel 3 i direktiv 2009/16/EG med nationell rätt, där tillämpningsområdet för hamnstatskontroll uttryckligen i punkt 1 [i artikel 3 i ovannämnda lagstiftningsdekret] begränsas till att endast omfatta fartyg som används kommersiellt, med den följd att inte endast fritidsbåtar, utan även lastfartyg som faktiskt inte bedriver någon kommersiell verksamhet – och därför inte används kommersiellt – är uteslutna från nämnda kontroll?"

Finns det avslutningsvis rimlig grund för att anse att även lastfartyg som systematiskt bedriver SAR-verksamhet för människor i sjönöd omfattas av direktivets tillämpningsområde i den mån det till följd av 2017 års ändringar även inbegriper passagerarfartyg, med den följd att transport av personer som räddats till sjöss eftersom de var i livsfara likställs med transport av passagerare?"

- B) "Kan den omständigheten att fartyget har transporterat ett antal personer som avsevärt överstiger den kapacitet som anges i utrustningssäkerhetscertifikatet, trots att detta var en följd av SAR-verksamheten, eller att fartyget innehar ett utrustningssäkerhetscertifikat som är giltigt för ett betydligt mindre antal personer än det antal som faktiskt har transporterats, med rätta kvalificeras som en faktor av högsta prioritet enligt bilaga I del II.2 a eller som en oförutsedd faktor enligt bilaga I del II.2 b till direktiv 2009/16/EG till vilka det hänvisas i artikel 11 i direktivet?"

- C) "Får och/eller ska befogenheten att utföra en mer ingående hamnstatskontroll i den mening som avses i artikel 13 i direktiv 2009/16/EG av fartyg som för en medlemsstats flagg även inbegripa befogenheten att kontrollera vilken verksamhet som fartyget faktiskt bedriver, oavsett för vilken verksamhet flaggstaten och den berörda klassificeringsorganisationen har utfärdat klasscertifikatet och de därtill relaterade säkerhetscertifikaten för fartyget, och därmed även befogenheten att kontrollera att det ovannämnda fartyget innehar de erforderliga certifikaten och allmänt sett uppfyller villkoren och/eller kraven i internationella normer för säkerhet, förhindrande av föroreningar och boende- och arbetsförhållanden ombord, och kan ovannämnda befogenhet, om frågan besvaras jakande, även utövas gentemot ett fartyg som faktiskt och systematiskt bedriver SAR-verksamhet?"
- D) "EU-domstolen ombeds även att ge vägledning om tolkningen av regel 1 [rättare sagt artikel 1] b i Solas-konventionen – som artikel 2 i direktiv 2009/16/EG uttryckligen hänvisar till, vilken således ska ges en enhetlig tolkning inom hela unionen i fråga om och i samband med hamnstatskontroll – vad gäller den del där det stadgas att *'b. De fördragslutande regeringarna förbinder sig att utfärda alla lagar, förordningar, föreskrifter och bestämmelser och att vidta alla andra åtgärder som kan vara nödvändiga för att ge denna konvention full kraft och verkan i syfte att säkerställa att fartyg vad beträffar säkerheten för människoliv är lämpade för avsedd användning'*. Ska i synnerhet bedömningen av fartygets lämplighet för den avsedda användningen, som hamnstaterna är skyldiga att utföra genom hamnstatskontroller, utgå från en enda kontrollparameter – det vill säga de krav som följer av fartygets klassificering och de därtill relaterade säkerhetscertifikat som har utfärdats för fartyget på grundval av den formellt deklarerade verksamheten – eller kan hänsyn även tas till fartygets faktiska användning?"

Har hamnstaternas administrativa myndigheter bland annat vad gäller ovannämnda internationella parameter befogenhet att kontrollera inte enbart att utrustningar och anordningar ombord uppfyller de krav enligt certifikaten från flaggstaten som följer av fartygets formella klassificering, utan även befogenhet att bedöma huruvida fartygets certifikat och de därtill relaterade utrustningarna och anordningarna ombord svarar mot den verksamhet som fartyget faktiskt bedriver, vilken ligger utanför och skiljer sig från den som anges i klasscertifikatet?

Vägledning om tolkning begärs likaledes angående punkt 1.3.1 i IMO:s resolution A.1138(31) – *Procedures of Port State Control, 2019*, som antogs den 4 december 2019, vad gäller den del där det stadgas: *'Under the provisions of the relevant conventions set out in section 1.2 above, the Administration (i.e. the Government of the flag State) is responsible for promulgating laws and regulations and for taking all other steps which may be necessary to give the relevant conventions full and complete effect so as to ensure that, from the point of view of safety of life and pollution prevention, a ship is fit for the service for which it is intended and seafarers are qualified and fit for their duties.'*"

- E) "Om EU-domstolen finner att hamnstaten har befogenhet att kontrollera att fartyget innehar de erforderliga certifikaten och uppfyller de tillämpliga villkoren och/eller kraven på grundval av den verksamhet som fartyget faktiskt är avsett för, ombeds EU-domstolen avslutningsvis att besvara även följande frågor:
- 1) Får den hamnstat som har utfört hamnstatskontrollen föreskriva att fartyget för att undvika kvarhållande ska inneha certifikat samt utöver de villkor och/eller krav om säkerhet och förhindrande av havsförorening som fartyget redan uppfyller även ska uppfylla sådana som hänför sig till den verksamhet som faktiskt bedrivs, det vill säga SAR-verksamhet i förevarande situation?
 - 2) Om fråga 1 besvaras jakande, kan föreskriften om att fartyget för att undvika kvarhållande ska inneha certifikat samt utöver de villkor och/eller krav som fartyget redan uppfyller även ska uppfylla sådana som hänför sig till den verksamhet som faktiskt bedrivs, det vill säga SAR-verksamhet i förevarande situation, då enbart framställas på grundval av tydliga och tillförlitliga internationella och/eller [unionsrättsliga] bestämmelser om klassificering av SAR-verksamhet och de därtill relaterade certifikaten och villkoren och/eller kraven om säkerhet och förhindrande av havsförorening?
 - 3) Om fråga 2 besvaras nekande, ska föreskriften om att fartyget ska inneha certifikat samt utöver de villkor och/eller krav som fartyget redan uppfyller även ska uppfylla sådana som hänför sig till den verksamhet som faktiskt bedrivs, det vill säga SAR-verksamhet i förevarande situation, då framställas i enlighet med den nationella lagstiftningen i flaggstaten och/eller i hamnstaten, och krävs det i detta syfte primärrättsliga bestämmelser eller räcker det även med sekundärrättsliga bestämmelser eller även enbart med allmänna administrativa föreskrifter?"

- 4) Om fråga 3 besvaras jakande, är hamnstaten då skyldig att i samband med hamnstatskontroll noggrant och specifikt ange vilka nationella regler (identifierade i fråga 3) i form av lagar, andra författningar eller föreskrifter i en allmän förvaltningsrättsakt som ska ligga till grund för att fastställa de villkor och/eller tekniska krav om säkerhet och förhindrande av förorening som det fartyg som är föremål för hamnstatskontroll ska uppfylla för att bedriva SAR-verksamheten, och vilka exakta korrigerande/avhjälpande åtgärder som ska genomföras för att säkerställa efterlevnaden av ovannämnda bestämmelser?
- 5) I avsaknad av nationella regler i hamnstaten och/eller flaggstaten i form av lagar, andra författningar eller föreskrifter i en allmän förvaltningsrättsakt, kan hamnstatens myndighet då i det specifika fallet ange de villkor och/eller tekniska krav om säkerhet, förhindrande av föroreningar och boende- och arbetsförhållanden ombord som det fartyg som är föremål för hamnstatskontroll ska uppfylla för att bedriva SAR-verksamheten?
- 6) Om frågorna 4 och 5 besvaras nekande, kan då SAR-verksamheten i avsaknad av specifika anvisningar från flaggstaten på detta område anses vara auktoriserad under mellantiden, med den följd att verksamheten inte kan vara föremål för förbud genom beslut om kvarhållande, för det fall att det fartyg som är föremål för hamnstatskontroll uppfyller de ovannämnda villkoren och/eller kraven vad gäller en annan kategori (till exempel lastfartyg), såsom faktiskt har intygats i de av flaggstaten utfärdade certifikaten?"

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 131, 2009, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 8 januari 2021 – Sea Watch E.V. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle

(Mål C-15/21)

(2021/C 98/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i det nationella målet

Klagande: Sea Watch E.V.

Motparter: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Capitaneria di Porto di Porto Empedocle

Tolkningsfrågor

- A) "Omfattar tillämpningsområdet för direktiv 2009/16/EG (¹) – och får hamnstatskontroll [Port State Control, PSC] i så fall även utföras av – ett fartyg som av flaggstatens klassificeringsorganisation har klassificerats som lastfartyg, men som faktiskt enbart och systematiskt bedriver en icke-kommersiell verksamhet såsom så kallad SAR-verksamhet [search and rescue, sök- och räddningsverksamhet] (av den art som bedrivs av [Sea Watch E.V.] och SW4 [fartyget Sea Watch 4] enligt den berörda organisationens stadgar)?"

"Om ... EU-domstolen finner att ... tillämpningsområdet för direktiv 2009/16/EG även omfattar fartyg [som faktiskt inte bedriver någon kommersiell verksamhet], utgör då direktivet, såsom det tolkats ovan, hinder för en nationell lagstiftning, särskilt artikel 3 i [lagstiftningsdekret] nr 53/2011 som har införlivat artikel 3 i direktiv 2009/16/EG med nationell rätt, där tillämpningsområdet för hamnstatskontroll uttryckligen i punkt 1 [i artikel 3 i ovannämnda lagstiftningsdekret] begränsas till att endast omfatta fartyg som används kommersiellt, med den följd att inte endast fritidsbåtar, utan även lastfartyg som faktiskt inte bedriver någon kommersiell verksamhet – och därför inte används kommersiellt – är uteslutna från nämnda kontroll?"

Finns det avslutningsvis rimlig grund för att anse att även lastfartyg som systematiskt bedriver SAR-verksamhet för människor i sjönöd omfattas av direktivets tillämpningsområde i den mån det till följd av 2017 års ändringar även inbegriper passagerarfartyg, med den följderna att transport av personer som räddats till sjöss eftersom de var i livsfara likställs med transport av passagerare?”

- B) ”Kan den omständigheten att fartyget har transporterat ett antal personer som avsevärt överstiger den kapacitet som anges i utrustningssäkerhetscertifikatet, trots att detta var en följd av SAR-verksamheten, eller att fartyget innehar ett utrustningssäkerhetscertifikat som är giltigt för ett betydligt mindre antal personer än det antal som faktiskt har transporterats, med rätta kvalificeras som en faktor av högsta prioritet enligt bilaga I del II.2 a eller som en oförutsedd faktor enligt bilaga I del II.2 b till direktiv 2009/16/EG till vilka det hänvisas i artikel 11 i direktivet?”
- C) ”Får och/eller ska befogenheten att utföra en mer ingående hamnstatskontroll i den mening som avses i artikel 13 i direktiv 2009/16/EG av fartyg som för en medlemsstats flagg även inbegripa befogenheten att kontrollera vilken verksamhet som fartyget faktiskt bedriver, oavsett för vilken verksamhet flaggstaten och den berörda klassificeringsorganisationen har utfärdat klasscertifikatet och de därtill relaterade säkerhetscertifikaten för fartyget, och därmed även befogenheten att kontrollera att det ovannämnda fartyget innehar de erforderliga certifikaten och allmänt sett uppfyller villkoren och/eller kraven i internationella normer för säkerhet, förhindrande av föroreningar och boende- och arbetsförhållanden ombord, och kan ovannämnda befogenhet, om frågan besvaras jakande, även utövas gentemot ett fartyg som faktiskt och systematiskt bedriver SAR-verksamhet?”
- D) ”EU-domstolen ombeds även att ge vägledning om tolkningen av regel 1 [rättare sagt artikel 1] b i Solas-konventionen – som artikel 2 i direktiv 2009/16/EG uttryckligen hänvisar till, vilken således ska ges en enhetlig tolkning inom hela unionen i fråga om och i samband med hamnstatskontroll – vad gäller den del där det stadgas att *’b. De fördragsslutande regeringarna förbinder sig att utfärda alla lagar, förordningar, föreskrifter och bestämmelser och att vidta alla andra åtgärder som kan vara nödvändiga för att ge denna konvention full kraft och verkan i syfte att säkerställa att fartyg vad beträffar säkerheten för människoliv är lämpade för avsedd användning’*. Ska i synnerhet bedömningen av fartygets lämplighet för den avsedda användningen, som hamnstaterna är skyldiga att utföra genom hamnstatskontroller, utgå från en enda kontrollparameter – det vill säga de krav som följer av fartygets klassificering och de därtill relaterade säkerhetscertifikat som har utfärdats för fartyget på grundval av den formellt deklarerade verksamheten – eller kan hänsyn även tas till fartygets faktiska användning?”

Har hamnstaternas administrativa myndigheter bland annat vad gäller ovannämnda internationella parameter befogenhet att kontrollera inte enbart att utrustningar och anordningar ombord uppfyller de krav enligt certifikaten från flaggstaten som följer av fartygets formella klassificering, utan även befogenhet att bedöma huruvida fartygets certifikat och de därtill relaterade utrustningarna och anordningarna ombord svarar mot den verksamhet som fartyget faktiskt bedriver, vilken ligger utanför och skiljer sig från den som anges i klasscertifikatet?

Vägledning om tolkning begärs likaledes angående punkt 1.3.1 i IMO:s resolution A.1138(31) – *Procedures of Port State Control, 2019*, som antogs den 4 december 2019, vad gäller den del där det stadgas: *’Under the provisions of the relevant conventions set out in section 1.2 above, the Administration (i.e. the Government of the flag State) is responsible for promulgating laws and regulations and for taking all other steps which may be necessary to give the relevant conventions full and complete effect so as to ensure that, from the point of view of safety of life and pollution prevention, a ship is fit for the service for which it is intended and seafarers are qualified and fit for their duties.’*”

- E) ”Om EU-domstolen finner att hamnstaten har befogenhet att kontrollera att fartyget innehar de erforderliga certifikaten och uppfyller de tillämpliga villkoren och/eller kraven på grundval av den verksamhet som fartyget faktiskt är avsett för, ombeds EU-domstolen avslutningsvis att besvara även följande frågor:
- 1) Får den hamnstat som har utfört hamnstatskontrollen föreskriva att fartyget för att undvika kvarhållande ska inneha certifikat samt utöver de villkor och/eller krav om säkerhet och förhindrande av havsförorening som fartyget redan uppfyller även ska uppfylla sådana som hänför sig till den verksamhet som faktiskt bedrivs, det vill säga SAR-verksamhet i förevarande situation?”

- 2) Om fråga 1 besvaras jakande, kan föreskriften om att fartyget för att undvika kvarhållande ska inneha certifikat samt utöver de villkor och/eller krav som fartyget redan uppfyller även ska uppfylla sådana som hänför sig till den verksamhet som faktiskt bedrivs, det vill säga SAR-verksamhet i förevarande situation, då enbart framställas på grundval av tydliga och tillförlitliga internationella och/eller [unionsrättsliga] bestämmelser om klassificering av SAR-verksamhet och de därtill relaterade certifikaten och villkoren och/eller kraven om säkerhet och förhindrande av havsförorening?
- 3) Om fråga 2 besvaras nekande, ska föreskriften om att fartyget ska inneha certifikat samt utöver de villkor och/eller krav som fartyget redan uppfyller även ska uppfylla sådana som hänför sig till den verksamhet som faktiskt bedrivs, det vill säga SAR-verksamhet i förevarande situation, då framställas i enlighet med den nationella lagstiftningen i flaggstaten och/eller i hamnstaten, och krävs det i detta syfte primärrättsliga bestämmelser eller räcker det även med sekundärrättsliga bestämmelser eller även enbart med allmänna administrativa föreskrifter?
- 4) Om fråga 3 besvaras jakande, är hamnstaten då skyldig att i samband med hamnstatskontroll noggrant och specifikt ange vilka nationella regler (identifierade i fråga 3) i form av lagar, andra författningar eller föreskrifter i en allmän förvaltningsrättsakt som ska ligga till grund för att fastställa de villkor och/eller tekniska krav om säkerhet och förhindrande av förorening som det fartyg som är föremål för hamnstatskontroll ska uppfylla för att bedriva SAR-verksamheten, och vilka exakta korrigerande/avhjälpande åtgärder som ska genomföras för att säkerställa efterlevnaden av ovannämnda bestämmelser?
- 5) I avsaknad av nationella regler i hamnstaten och/eller flaggstaten i form av lagar, andra författningar eller föreskrifter i en allmän förvaltningsrättsakt, kan hamnstatens myndighet då i det specifika fallet ange de villkor och/eller tekniska krav om säkerhet, förhindrande av föroreningar och boende- och arbetsförhållanden ombord som det fartyg som är föremål för hamnstatskontroll ska uppfylla för att bedriva SAR-verksamheten?
- 6) Om frågorna 4 och 5 besvaras nekande, kan då SAR-verksamheten i avsaknad av specifika anvisningar från flaggstaten på detta område anses vara auktoriserad under mellantiden, med den följd att verksamheten inte kan vara föremål för förbud genom beslut om kvarhållande, för det fall att det fartyg som är föremål för hamnstatskontroll uppfyller de ovannämnda villkoren och/eller kraven vad gäller en annan kategori (till exempel lastfartyg), såsom faktiskt har intygats i de av flaggstaten utfärdade certifikaten?"

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 131, 2009, s. 57).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den
13 januari 2021 – JW, HD, XS mot LOT Polish Airlines**

(Mål C-20/21)

(2021/C 98/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i det nationella målet

Klagande: JW, HD, XS

Motpart: LOT Polish Airlines

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att uppfyllelseorten, i den mening som avses i denna bestämmelse, när det rör sig om en flygning som kännetecknas av en enda, bekräftad bokning för hela sträckan och som är uppdelad i två eller flera etapper, också kan utgöras av ankomstorten för den första etappen av flygningen när etapperna utförs av två olika lufttrafikföretag och när talan om kompensation, vilken väckts med stöd av förordning nr 261/2004 ⁽²⁾, grundar sig på en försening av den första etappen av flygningen och riktas mot det lufttrafikföretag som utförde denna första etapp?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 19 januari 2021 – Eurocostruzioni Srl mot Regione Calabria

(Mål C-31/21)

(2021/C 98/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Eurocostruzioni Srl

Motpart: Regione Calabria

Tolkningsfrågor

1. Föreskrivs det i kommissionens förordning (EG) nr 1685/2000 av den 28 juli 2000 om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 ⁽¹⁾ avseende stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av strukturfonderna, särskilt bestämmelserna i bilagan, regel 1 punkt 2, vad gäller "Bevis för utgifterna", punkt 2.1, att utbetalningar gjorda av slutliga stödmottagare måste styrkas av kvitterade fakturor, även för det fall att stödmottagaren har beviljats stöd för att uppföra en fastighet genom användning av egna material, hjälpmedel och medarbetare, eller kan det finnas andra undantag förutom det som uttryckligen stadgas i bestämmelsen, enligt vilket "bokföringsunderlag som har motsvarande bevisvärde" ska inges för det fall att det inte är möjligt att inge kvitterade fakturor?
2. Vilken är den korrekta tolkningen av det ovannämnda uttrycket "bokföringsunderlag som har motsvarande bevisvärde"?
3. Utgör ovannämnda bestämmelser i förordningen i synnerhet hinder för en nationell och regional lagstiftning samt de senare antagna administrativa genomförandebestämmelserna där det för det fall att stödmottagaren beviljas stöd i syfte att uppföra en fastighet genom användning av egna material, hjälpmedel och medarbetare fastställs ett system om den offentliga myndighetens granskning av den stödberättigande utgiften som omfattar
 - a) förhandskvantifiering av bygg- och anläggningsarbetena på grundval av regionala tariffer för offentliga bygg- och anläggningsarbeten samt, vad gäller de utgiftsposter som inte specificeras i dessa tariffer, de gällande marknadspriserna bekräftade i ett sakkunnigutlåtande från konstruktören,

- b) efterhandsredovisning som inbegriper inlämnande av redovisningen för bygg- och anläggningsarbetena bestående av byggdagboken och bokföringsboken, vederbörligen signerade på alla sidor av byggchefen och stödmottagaren, samt granskning och bekräftelse av det utförda arbetet med utgångspunkt i de enhetspriser som nämns i led a, vilka ska utföras en besiktningskommitté som har utnämnts av den behöriga regionala myndigheten?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, 1999, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 20 januari 2021 – Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

(Mål C-34/21)

(2021/C 98/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i det nationella målet

Sökande: Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

Svarande: Der Minister des Hessischen Kultusministeriums

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 88.1 i förordning (EU) 2016/679 (¹) tolkas på så sätt att en lagbestämmelse, för att vara en mer specifik regel för att säkerställa skyddet av rättigheter och friheter vid behandling av anställdas personuppgifter i anställningsförhållanden i den mening som avses i artikel 88.1 i nämnda förordning, måste uppfylla de krav som ställs på sådana lagbestämmelser enligt artikel 88.2 i samma förordning?
2. Kan en nationell bestämmelse fortsätta att tillämpas trots att det är uppenbart att den inte uppfyller kraven i artikel 88.2 i förordning 2016/679?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 19 januari 2021 – "Konservinvest" OOD/"Bulkons Parvomay" OOD

(Mål C-35/21)

(2021/C 98/15)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven kasatsionen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: "Konservinvest" OOD

Motpart: "Bulkons Parvomay" OOD

Tolkningsfråga

Tillåter artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012⁽¹⁾ av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, förutom i fall av skydd under en övergångsperiod enligt denna bestämmelse, ett nationellt system för registrering och skydd av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, och tillåter bestämmelsen att medlemsstaterna tillämpar andra parallella bestämmelser på nationell nivå (som liknar det parallella varumärkessystemet) för att avgöra tvister om intrång i rätten till en sådan geografisk beteckning mellan lokala producenter som framställer och saluför jordbruksprodukter och livsmedel som omfattas av förordning nr 1151/2012 i den medlemsstat där den geografiska beteckningen registrerats?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 2012, s. 1).

Överklagande ingett den 27 januari 2021 av Lietuvos geležinkeliai AB av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 18 november 2020 i mål T-814/17, Lietuvos geležinkeliai mot kommissionen

(Mål C-42/21 P)

(2021/C 98/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lietuvos geležinkeliai AB (ombud: W. Deselaers, K. Apel och P. Kirst, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Orlen Lietuva AB

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, helt eller delvis, i den mån den ogillade klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2017) 6544 final av den 2 oktober 2017 i ärende AT.39813 – Baltic rail,⁽¹⁾ och
- ogiltigförklara det beslutet, helt eller delvis, eller
- i andra hand, häva eller ytterligare minska de böter som ålagts Lietuvos geležinkeliai, samt
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga kostnader avseende denna process och processen i tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför fyra grunder till stöd för sitt överklagande.

- 1) Tribunalen gjorde en felaktig tolkning och därmed tillämpning av domstolens praxis enligt vilken ett dominerande företag endast behöver lämna tillträde till infrastruktur om vägran att göra detta sannolikt skulle eliminera all konkurrens på marknaden från den som begär tillträde, om en sådan vägran inte kan motiveras objektivt och om tillträdet i sig är nödvändigt för dennes affärsverksamhet.
- 2) Borttagandet av 19 kilometer järnvägsspår mellan Mažeikiai i nordvästra Litauen och den lettiska gränsen (nedan kallat spåret) "med stor skyndsamhet och utan att nödvändiga medel först införskaffats" utgör inte missbruk av en dominerande ställning.
- 3) Det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att borttagandet av spåret kunde begränsa konkurrensen.

- 4) Tribunalen motsade sig själv när den hänvisade till klagandens påstått konkurrensbegränsande avsikt för att avgöra om böter skulle åläggas och för att bestämma bötesnivån, trots att den funnit att den påstådda överträdelsen inte grundar sig på klagandens avsikt, konkurrensbegränsande strategi eller ond tro.

(¹) Sammanfattning av kommissionens beslut av den 2 oktober 2017 om ett förfarande enligt artikel 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (Ärende AT.39813 – Baltic rail) (delgivet med nummer C(2017) 6544 final) (EUT C 383, 2017, s. 7).

Överklagande ingett den 27 januari 2021 av Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 18 november 2020 i mål T-735/18, Aquind/Acer

(Mål C-46/21 P)

(2021/C 98/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) (ombud: P. Martinet och E. Tremmel samt advokaten B. Creve)

Övrig part i målet: Aquind Ltd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- helt eller delvis upphäva den överklagade domen,
- om domstolen finner att målet är klart för avgörande, ogilla talan i första instans, eller
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för avgörande i enlighet med domstolens rättsliga bedömning, och
- förplikta Aquind Ltd att ersätta rättegångskostnaderna för såväl överklagandet som förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

I den överklagade domen biföll tribunalen talan med stöd av den fjärde och den nionde grunden, och ogiltigförklarade därför beslut A-001-2018, som meddelades av Acers överklagandenämnd den 17 oktober 2018, ogillade talan i övrigt och förpliktade Acer att ersätta rättegångskostnaderna. I förevarande överklagande gör Acer gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning på följande punkter:

1. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad avser intensiteten i den kontroll som utförts av Acers överklagandenämnd, rent allmänt, och, i förevarande fall, vad gäller fel i bedömningar är av komplicerad ekonomisk och teknisk karaktär.
2. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad avser tolkningen av artikel 17.1 b i förordning 714/2009. (¹)

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 2009, s. 15).

Talan väckt den 1 februari 2021 – Europeiska kommissionen mot konungariket Belgien**(Mål C-60/21)**

(2021/C 98/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: W Roels och V. Uher)*Svarande:* Konungariket Belgien**Sökandens yrkanden**

Kommissionen yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (FEUF) och artikel 28 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) genom att underhållsskyldiga personer som inte är bosatta i Belgien och som där erhåller mindre än 75 procent av sina förvärvsinkomster nekas avdrag för underhåll eller kapital som motsvarar underhåll och för kompletterande pension från den skattepliktiga inkomsten, när de inte kan göra motsvarande avdrag i den medlemsstat där de är bosatta på grund av deras låga skattepliktiga inkomst i den staten, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar kommissionen en enda grund. Enligt den grunden kan den aktuella lagstiftningen avskräcka skattskyldiga personer som inte är bosatta i landet från att utöva de fria rörligheter som garanteras i fördraget, i synnerhet den fria rörligheten för arbetstagare som föreskrivs i artikel 45 FEUF och artikel 28 i EES-avtalet.

En person som inte är bosatt i landet och inte erhåller minst 75 procent av sina skattepliktiga förvärvsinkomster i Belgien och som faktiskt inte kan göra avdrag för underhåll i sin bosättningsstat på grund av att de beskattningsbara inkomsterna i den staten är otillräckliga hindras nämligen enligt belgisk lagstiftning från att göra något avdrag för dessa underhåll. Det följer emellertid av domstolens praxis, bland annat dess dom av den 10 maj 2012 i mål C-39/10, Europeiska kommissionen/ Estland, att det i ett sådant fall ankommer på anställningsstaten att beakta de personliga förhållandena och familjesituationen för den skattskyldiga person som inte är bosatt i landet.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Kazembe Musonda mot rådet

(Mål T-110/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningen över de personer som omfattas av dessa åtgärder – Motiveringsskyldighet – Rätten att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta sökanden och låta denne kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire och M.-C. Cadillac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Jean-Claude Kazembe Musonda ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 139, 15.4.2019.

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Boshab mot rådet(Mål T-111/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Rätt till egendom – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Évariste Boshab (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire och M.-C. Cadilhac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT, L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Évariste Boshab ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 139, 15.4.2019

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Kampete mot rådet(Mål T-113/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ilunga Kampete (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire och M.-C. Cadilhac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT, L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Ilunga Kampete ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 139, 15.4.2019.

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Kande Mupompa mot rådet

(Mål T-116/19) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Rätt till egendom – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire och M.-C. Cadilhac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT, L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Alex Kande Mupompa ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 139, 15.4.2019.

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Amisi Kumba mot rådet

(Mål T-118/19) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Amisi Kumba (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire et M.-C. Cadillac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT, L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Gabriel Amisi Kumba ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 139, 15.04.2019.

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Mutondo mot rådet(Mål T-119/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Kalev Mutondo (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire och M.-C. Cadilhac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT, L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Kalev Mutondo ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 139, 15.04.2019.

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Numbi mot rådet(Mål T-120/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: John Numbi (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire och M.-C. Cadilhac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT, L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) John Numbi ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 139, 15.04.2019.

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Ruhorimbere mot rådet

(Mål T-121/19) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire och M.-C. Cadilhac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT, L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Éric Ruhorimbere ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 139, 15.4.2019.

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Ramazani Shadary mot rådet

(Mål T-122/19) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire och M.-C. Cadilhac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT, L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Emmanuel Ramazani Shadary ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 139, 15.4.2019.

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Kanyama mot rådet(Mål T-123/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Célestin Kanyama (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire och M.-C. Cadilhac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT, L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Célestin Kanyama ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 139, 15.4.2019.

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Ilunga Luyoyo mot rådet(Mål T-124/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits mot bakgrund av situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Beslut att låta sökanden kvarstå i förteckningarna över de personer som omfattas av åtgärderna – Motiveringsskyldighet – Rätt att yttra sig – Bevis för att det finns skäl för att uppta och låta sökanden kvarstå i förteckningarna – Uppenbart oriktig bedömning – Faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när de restriktiva åtgärderna beslutades fortbestår – Rätt till respekt för privat- och familjelivet – Oskuldspresumtion – Proportionalitet – Invändning om rättsstridighet)

(2021/C 98/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire och M.-C. Cadilhac)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels rådets beslut (Gusp) 2018/1940 av den 10 december 2018 om ändring av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo (EUT L 314, 2018, s. 47), dels rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1931 av den 10 december 2018 om genomförande av artikel 9 i förordning (EG) nr 1183/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot personer som bryter vapenembargot mot Demokratiska republiken Kongo (EUT, L 314, 2018, s. 1), i den del dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Ferdinand Ilunga Luyoyo ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 139, 15.4.2019

Tribunalens dom av den 3 februari 2021 – Klymenko mot rådet

(Mål T-258/20) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina – Frysning av tillgångar – Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningsen av penningmedel och ekonomiska resurser – Beslut att låta sökandens namn kvarstå i förteckningen – Rådets skyldighet att kontrollera att beslutet av en myndighet i tredjeland har fattats med iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd)

(2021/C 98/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaten M. Phelippeau)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Vitro och P. Mahnič)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2020/373 av den 5 mars 2020 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 71, 2020, s. 10), och av rådets genomförandeförordning (EU) 2020/370 av den 5 mars 2020 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 71, 2020, s. 1), i den del sökandens namn har bibehållits i förteckningen över de personer, enheter och organ som omfattas av dessa restriktiva åtgärder.

Domslut

- 1) Rådets beslut (Gusp) 2020/373 av den 5 mars 2020 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina och rådets genomförandeförordning (EU) 2020/370 av den 5 mars 2020 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina ogiltigförklaras i den del Oleksandr Viktorovytj Klymenko kvarstår i förteckningen över de personer, enheter och organ som omfattas av dessa restriktiva åtgärder.

- 2) Verkningarna av artikel 1 i beslut 2020/373 ska bestå gentemot Oleksandr Viktorovytj Klymenko fram till dess att fristen för överklagande enligt artikel 56 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol har löpt ut eller, om ett överklagande har getts in inom denna frist, fram till dess att överklagandet har ogillats.
- 3) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 222, 6.7.2020.

Tribunalens beslut av den 4 februari 2021 – Germann Avocats mot kommissionen

(Mål T-352/18) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Offentlig upphandling av tjänster – Anbudsförfarande – Uppföljningsstudie om fackförbundsmetoder för diskriminering och mångfald – Beslut att förkasta en anbudsgivares anbud – Tilldelningskriterier – Uppenbart att talan i vissa delar helt saknar rättslig grund och i övriga delar inte kan tas upp till prövning)

(2021/C 98/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Germann Avocats LLC (Genève, Schweiz) (ombud: C. Giannakopoulos och N. Skandamis, advokater)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och A. Katsimerou, och R. van Melsen, avocat)

Saken

Talan dels enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att förkasta sökandens anbud inom ramen för anbudsförfarandet JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042 [Uppföljningsstudie om fackförbundsmetoder för diskriminering och mångfald (2017/S 215-446067)], dels enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av detta beslut.

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) Germann Avocats LLC ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 301, 27.08.2018.

Överklagande ingett den 22 januari 2021 – SFD mot EUIPO – Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION)

(Mål T-35/21)

(2021/C 98/32)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: SFD S.A (Opole, Polen) (ombud: advokaten T. Grucelski)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Allmax Nutrition Inc. (North York, Ontario, Kanada)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION – Registreringsansökan nr 15 971 435

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 28 oktober 2020 i ärende R 511/2020-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- avslå invändningen, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 19 januari 2021 – Inivos och Inivos mot kommissionen

(Mål T-38/21)

(2021/C 98/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Inivos Ltd (London, Förenade kungariket) och Inivos BV (Rotterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna R. Martens och L. Hoet)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av okänt datum att inleda det förhandlade förfarandet utan föregående offentliggörande av ett meddelande om upphandling av upp till 200 desinfektionsrobotar,
- ogiltigförklara beslutet av okänt datum att tilldela Ramavtalet för desinfektionsrobotar för europeiska sjukhus (Covid-19) till UVD Robots APS/Kompai Robotics & Teamnet,
- ogiltigförklara beslutet av den 19 november 2020 att ingå Ramavtalet för desinfektionsrobotar för europeiska sjukhus (Covid-19) med UVD Robots APS/Kompai Robotics & Teamnet,
- fastställa att Ramavtalet för desinfektionsrobotar för europeiska sjukhus (Covid-19), i synnerhet de ingångna avtalen FW 00103506 och FW-00103507, är ogiltiga,

- fastställa att svaranden är skyldig att utge ersättning för förlust av en möjlighet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandenas kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Svaranden åsidosatte artiklarna 160.1 och 160.2 i budgetförordningen och i bilaga 1 – kapitel 1 – avsnitt 2 – 11 till budgetförordningen samt principen om god förvaltningssed, genom att felaktigt använda det förhandlade förfarande utan föregående offentliggörande av ett meddelande om upphandling av upp till 200 desinfektionsrobotar, och gjorde sig därmed skyldig till en uppenbart oriktig bedömning.
2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte dels artiklarna 61, 160.1 och 167.1 i budgetförordningen samt de allmänna unionsprinciperna om insyn, likabehandling och icke-diskriminering, dels artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att det i fråga om svaranden och den anbudsgivare som tilldelades kontraktet (UVD Robots APS) föreligger en intressekonflikt, vilken utgör en allvarlig oegentlighet och gör det ingångna ramavtalet ogiltigt.
3. Tredje grunden: Svaranden åsidosatte artikel 160.3 i budgetförordningen eftersom tilldelningen av Ramavtalet för desinfektionsrobotar för europeiska sjukhus (Covid – 19) till UVD Robots APS snedvrider konkurrensen.

Talan väckt den 25 januari 2021 – Slovakien mot kommissionen

(Mål T-40/21)

(2021/C 98/34)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/1734 av den 18 november 2020 om undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter som betalats av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) ⁽¹⁾, i den del den påför Republiken Slovakien en finansiell korrigeringsåtgärd för åtgärden "Frikopplat direktstöd" under budgetåret 2016 (avseende ansökningsåren 2013 och 2014) till ett sammanlagt belopp om 19 656 905,11 euro, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund, avseende åsidosättande av artikel 52.4 a i förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽²⁾, jämförd med artikel 34.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 ⁽³⁾, eftersom de rättssäkerhetsgarantier som fastställs i dessa bestämmelser inte har getts Republiken Slovakien.

Inom ramen för denna grund har sökanden gjort gällande att kommissionen, genom sitt genomförandebeslut 2020/1734, utesluter unionens finansiering av Republiken Slovakien med 19 656 905,11 euro, som denna medlemsstat lagt ut inom ramen för EGFJ och som utgör en del av den finansiella korrigeringen för åtgärden "Frikopplat direktstöd" under budgetåret 2016 (systemet för enhetlig arealersättning – brister i kvaliteten av uppdateringen av LPIS, i kontrollerna på plats och i inledandet av återbetalningen – ansökningsår 2015). Sökanden anser emellertid att detta belopp omfattar de ansökningsåren 2013 och 2014 men att dessa inte är föremål för utredningen.

⁽¹⁾ EUT L 390, 2020, s. 10.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 av den 6 augusti 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med beaktande av utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, regler om kontroller, värdepapper och öppenhet (EUT L 255, s. 2014, s. 59).

**Överklagande ingett den 26 januari 2021 – About You mot EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest
(Y/O/U YOUR ORIGINAL U)**

(Mål T-50/21)

(2021/C 98/35)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: About You GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten W. Mosing)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Safe-1 Immobilieninvest GmbH (Mauer, Österrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket Y/O/U YOUR ORIGINAL U – EU-varumärke nr 10 226 901

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 19 november 2020 i ärende R 529/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- hålla muntlig förhandling,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet med följden att EUIPO ska upphäva EU-varumärket i dess helhet, och
- förplikta EUIPO, och motparten i förfarandet vid EUIPO för det fall denna inkommer med skriftligt yttrande i målet, att bära sina kostnader och att ersätta klagandens kostnader i målet vid tribunalen och i överklagandeförfarandet vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av beviskraven med avseende på rättssäkerheten och principen om berättigade förväntningar.

- Åsidosättande av artikel 58 (jämförd med artikel 18) och artikel 95 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 jämförd med artiklarna 10, 19 och 27 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.

**Överklagande ingett den 26 januari 2021 – About You mot EUIPO – Safe-1 Immobilieninvest
(Y/O/U YOUR ORIGINAL U)**

(Mål T-51/21)

(2021/C 98/36)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: About You GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten W. Mosing)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Safe-1 Immobilieninvest GmbH (Mauer, Österrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet ”Y/O/U YOUR ORIGINAL U” – Registreringsansökan nr 10 226 918

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 19 november 2020 i ärende R 530/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- hålla muntlig förhandling,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet med följden att EUIPO ska upphäva EU-varumärket i dess helhet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden, för det fall den intervenerar, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av beviskraven med avseende på rättssäkerhet och principen om berättigade förväntningar.
 - Åsidosättande av artikel 58 (jämförd med artikel 18) och artikel 95 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 jämförda med artiklarna 10, 19 och 27 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.
-

Överklagande ingett den 1 februari 2021 – Rotondaro mot EUIPO – Pollini (COLLINI)

(Mål T-69/21)

(2021/C 98/37)

*Överklagandet är avfattat på italienska***Parter***Klagande:* Carmine Rotondaro (Monaco, Monaco) (ombud: advokaten M. Locatelli)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Pollini SpA (Gatteo, Italien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordelementet "COLLINI" – Registreringsansökan nr 15 841 091*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 3 december 2020 i ärende R 2518/2019-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- fastställa invändningsavdelningens beslut och slå fast att varumärket COLLINI kan registreras som EU-varumärke för samtliga varor i klasserna 18 och 25 såsom angetts i registreringsansökan nr 15 841 091, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av det direktiv som antogs av EUIPO:s verkställande direktör den 22 september 2017 (beslut nr. EX-17-1).
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 3 februari 2021 – Bowden och Young mot Europol

(Mål T-72/21)

(2021/C 98/38)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* Ian James Bowden (Haag, Nederländerna) och Janey Young (Haag) (ombud: advokaten N. de Montigny)*Svarande:* Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara de individuella besluten av den 30 mars 2020 om att inte bevilja dem undantag från kravet avseende medborgarskap enligt artikel 12.2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda och följaktligen säga upp deras anställningsavtal på grundval av artikel 47 i anställningsvillkoren med den uppsägningstid som börjar löpa ”vid utgången av övergångsperioden”, det vill säga enligt utträdesavtalet den 31 december 2020,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Rättsstridigt förfarande och tillämpning av rättsstridiga kriterier, felaktig rättstillämpning och oriktig tolkning, bristande insyn, tydlighet och rättssäkerhet, förutsägbarhet och åsidosättande av skyldigheten till en god administration vid tillämpningen av ett förfarande för undantag.
2. Andra grunden: Åsidosättande av berättigade förväntningar, underlåtenhet att göra en individuell och noggrann prövning av ärendet, godtyckliga beslut, maktmissbruk och avsaknad av motivering.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten att yttra sig på ett verksamhet sätt.
5. Femte grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och diskrimineringsförbudet.
6. Sjätte grunden: Uppenbart oriktig bedömning.

Talan väckt den 5 februari 2021 – Teva Pharmaceutical Industries och Cephalon mot kommissionen

(Mål T-74/21)

(2021/C 98/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Petach Tikva, Israel), Cephalon Inc. (West Chester, Pennsylvania, Förenta staterna) (ombud: advokaterna D. Tayar och S. Ortoli)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C (2020) 8153 final av den 26 november 2020 i sin helhet,
- upphäva de böter som ålagts Teva Pharmaceutical Industries Ltd. och Cephalon Inc. i artikel 2 i det angripna beslutet,
- alternativt kraftigt sätta ned de böter som ålagts Teva Pharmaceuticals Industries Ltd, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättslig och faktisk bedömning när den fann att det aktuella avtalet ska anses utgöra en konkurrensbegränsning genom syfte.
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättslig och faktisk bedömning när den fann att det aktuella avtalet ska anses utgöra en konkurrensbegränsning genom resultat.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde en felaktig tillämpning av artikel 101.3 FEUF.
4. Fjärde grunden: De böter som ålagts Teva och Cephalon ska upphävas. Alternativt ska de böter som ålagts Teva kraftigt sättas ned.

Talan väckt den 5 februari 2021 – Cargolux mot kommissionen

(Mål T-80/21)

(2021/C 98/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cargolux Airlines International SA (Cargolux) (Sandweiler, Luxemburg) (ombud: advokaterna G. Goeteyn och E. Aliende Rodríguez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta unionen, företrädd av kommissionen, att ersätta den skada som Cargolux har lidit på grund av kommissionens underlåtenhet att betala standardräntebeloppet och det sammansatta räntebeloppet enligt artikel 266 första stycket FEUF, i överensstämmelse med domen av 16 december 2015, Cargolux Airlines International SA mot kommissionen (mål T-39/11), och följaktligen förplikta unionen att betala följande belopp enligt artikel 266 andra stycket FEUF, artikel 268 FEUF och artikel 340 andra stycket FEUF:
 - i. ett belopp som motsvarar standardräntebeloppet, det vill säga ränta på 39 900 000 euro enligt Europeiska centralbankens räntesats för dess refinansieringstransaktioner den 1 november 2010 (det vill säga 1 procent), ökat med 3,5 procent för perioden mellan den 15 februari 2011 och den 5 februari 2016, vilket resulterar i ett belopp på 8 075 972,03 euro eller, alternativt, enligt den räntesats som tribunalen finner lämplig.
 - ii. ett belopp som är lika med det sammansatta räntebeloppet som ska betalas, det vill säga ränta på standardräntebeloppet som ska betalas för perioden mellan den 5 februari 2016 och datumet för kommissionens faktiska betalning av det begärda beloppet (eller, i händelse av att tribunalen avslår Cargolux begäran om att det sammanlagda räntebeloppet ska löpa från och med den 5 februari 2016, åtminstone under perioden mellan ansökningsdagen och datumet för kommissionens faktiska betalning av det begärda beloppet), enligt Europeiska centralbankens räntesats för sina refinansieringstransaktioner den 1 november 2010 (nämligen 1 procent), ökad med 3,5 % (eller, alternativt, till den ränta som tribunalen finner lämplig).
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan har sökanden åberopat en grund och gjort gällande att kommissionen är utomobligatoriskt skyldig att betala ersättning uppgående till standardräntebeloppet och det sammansatta räntebeloppet till Cargolux enligt artikel 266 andra stycket FEUF, artikel 268 FEUF och artikel 340 andra stycket FEUF.

Talan väckt den 8 februari 2021 – QF mot kommissionen

(Mål T-85/21)

(2021/C 98/41)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: QF (ombud: advokaten S. Orlandi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet om att inte uppta hans namn i förteckningen över godkända sökande i det interna uttagningsprovet COM/03/AD/18,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: avsaknad av relevant motivering. Sökanden anser nämligen att motiveringen består av skriftliga omdömen som inte stämmer överens med de betyg som getts. Dessutom informerade uttagningskommittén inte om de bedömningskriterier som fastställts före proven, vilket innebär att varken sökanden eller tillsättningsmyndigheten hade möjlighet att kontrollera att kriterierna var lagliga.
2. Andra grunden: åsidosättande av likabehandlingsprincipen. Sökanden hävdar bland annat att uttagningskommittén efter det att proven ägt rum ändrade de betyg som kommittémedlemmarna angett baserat på en bedömningsmall, trots att denna bedömningsmall var avsedd att garantera att samtliga kandidater behandlades på samma sätt.
3. Tredje grunden: Uttagningskommittén gjorde en uppenbart oriktig bedömning eftersom den inte kunde motivera den uppenbart bristande överensstämmelsen mellan de skriftliga omdömena och sifferbetygen, med hänsyn till jämförelsen med liknande bedömningar av andra kandidater.

Tribunalens beslut av den 28 januari 2021 – MS mot kommissionen

(Mål T-602/20) ⁽¹⁾

(2021/C 98/42)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 404, 30.11.2020.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV